

plejes og udvikles. Men hvorledes skal dette ske? Ja, den skal være til Disposition for Erhvervslivet, siger det ærede Medlem Hr. Stauning — det vil sige det af den, der bliver til Raadighed, naar Socialdemokratiet er færdigt med Statsgældens Betaling efter mere eller mindre omfattende Konfiskation af Formuer over 50 000 Kr. Naar de 1 200 Mill. Kr. er betalt, der er unddraget Erhvervslivet, ja, saa skal Erhvervslivet plejes, saa skal der hægges om det, saa skal det rigtig vise sig, at Erhvervslivets sande Venner er netop Socialdemokratiet. Jeg tror, at Erhvervslivet og Kapitalen maa bede sig beskærmet for at komme i Klørne paa disse som Venner forkleadede Fjender.

Det ærede Medlem Hr. Stauning kræver, at der skal træffes Foranstaltninger til at hindre den utilbørlige Spekulation, den Svindel, som vi har set kan trives i Ly af og trods den gældende Lovgivning. Der maa, siger det ærede Medlem, træffes Foranstaltninger til at hindre den utilbørlige Udbyttejagt, de utilbørlige Børsmanøvrer, som har kunnet finde Sted; alt det maa udelukkes ved den Lovgivning, som denne Beretning viser os er absolut nødvendig. Nu vel, der er megen Sandhed i den Betragtning, det ærede Medlem her fremfører, og Regeringen har derfor ud fra ganske de samme Betragtninger forelagt Lovforslag for Rigsdagen, som forfølger de af det ærede Medlem Hr. Stauning opstillede Maal. Men jeg spørger: Under hvilket Styre er det, de frie Kræfters Spil har udformet sig som utilbørlige Spekulationer? Under hvilket Styre har denne Vildskab taget en saadan Fart som i ingen anden Tid og i sit Følge haft et Forbrug af Værdier, som man kun i Indbildningen besad? Gennem hvilken Periode var det, at Dansen om Guldkalven fandt Sted, at en taabelig Byggen paa Fremtidens Fata Morgana tog Fart som ingen Sinde før med Diskontering af Veksler paa Fremtiden, som det var vanvittigt at tro, denne nogen Sinde skulde kunne indfri? Og jeg spørger: Under hvis Styre har alt dette floreret, blomstret? Det ærede Medlem Hr. Stauning talte for nogen Tid siden her i Tinget om Kapitalismens Giftblomst. Jeg spørger: Under hvis Styre er det, at denne har udfoldet sig i en hidtil uanet, en hidtil uset Pragt? Ja, ærede Medlemmer ved det, det var under de ærede Medlemmer Hr. Staunings, Hr. Zahles og Hr. Rodes Styre. Ser vi — og det kan vi faa Oplysninger om gennem Bankkommissionens Beretning — paa Børsomsæt-

ningen gennem syv Aar, ja, saa vil man finde, at den i 1916 androg 5,4 Milliarder, i 1917 3,5 Milliarder, i 1918 7,9 Milliarder, i 1919 3,4 Milliarder, tilsammen i disse fire Aar 20,2 Milliarder, medens den tilsvarende Omsætning i det nuværende Ministeriums Tid har andraget ca. 2 Milliarder.

Naar man nu sammenholder disse Tal fra de to Perioder, tror jeg, man vil faa et ganske levende Billede af den utilbørlige Spekulation i fiktive Værdier, som gennem hele den Periode udfoldede sig. Og naar saa det ærede Medlem Hr. Stauning siger, at man maa spørge sig selv, om der virkelig fra en god, jævn Samfundsborgers moralske Synspunkt overhovedet findes nogen Undskyldning for at deltage i Børsspil — ja, saa kan det være ganske naturligt, at man spørger saaledes, men jeg spørger, om det ærede Medlem Hr. Stauning virkelig mener, at han er den rette til at stille det Spørgsmaal. Thi aldrig har jo Børsen genlydt af Skrig og Skraal fra de af Spillelidenskaben ophidsede Mennesker som netop i denne Periode. Hvis man en Sommereftermiddag passerede ned igennem Slotsholmsgade, bølgede jo Larmen ud ad Børsens aabentstaaende Vinduer, saa man skulde tro, at det gamle smukke Hus var forvandlet til et Galehus. Lyden af dette Vanvids Udfoldelse har i det ærede Medlem Hr. Staunings Ministertid slaaet imod hans Kontorvinduer. Den daværende Stats- og Justitsminister, Hr. Zahle, har fra sine Kontorvinduer Aar ud og Aar ind i denne Periode kunnet følge hele denne Heksedans. Men intet, intet som helst foretog man sig. Kræfternes frie Spil lod man ganske simpelt foregaa, Vildskaben lod man rase. Ja, der var ganske vist en Ting, man foretog sig, noget gjorde man, noget, som døvede, som holdt det Krav nede, som man nu fører frem med saa stor Voldsomhed, men desværre mange, mange Postdage for sent. Det, man gjorde, var, at man beskattede Spillet. Jeg har ikke noget derimod, jeg beklager i og for sig, at man ikke gjorde det stærkere endnu, vi fra vor Side udtalte jo ogsaa gentagne Gange Krav om en stærkere Beskatning af den Spekulation, som da fandt Sted, og maaske kunde en stærkere Beskatning have virket hemmende. Men overfor den Forbrydelse, som der efter det ærede Medlem Hr. Staunings Mening foregik, som forgiftede Landet, og som der efter det ærede Medlems Mening ikke er nogen som helst Undskyldning for, overfor alt dette havde man intet af de Midler til Raadighed, som man ellers i saa rigt Maal